

[Niels Westerby.]

værd, når man alligevel selv skal betale den?

Dernæst vil jeg gerne sige et par bemærkninger om indkomstpolitikken. Efter min mening var det den, der burde være det mest centrale i den debat, som har fundet sted i disse to dage. Det er jo her og nu, folketinget og regeringen har en chance for at gribe aktivt ind i indkomstpolitikken, så vi undgår den indkomstekspllosion, som alle har frygtet, og som vi har oplevet så mange gange før.

Nu er der i går og i dag blevet drevet rovdrift på dagsordensforslag, det vil jeg ikke lægge skjul på; man kan til en vis grad sige, at dagsordensinstitutionen her i folketinget bliver kompromitteret, når der bliver foreslået så mange dagsordener, og især når de ender med at blive så intetsigende, som tilfældet er. Jeg vil da gerne indrømme, at hvis denne institution ikke havde været på grænsen til at blive misbrugt i går og i dag, kunne jeg have følt mig alvorligt fristet til at foreslå en dagsorden, som omhandlede indkomstpolitikken. Jeg mener nemlig, det er meget vigtigt, at der bliver givet klar besked fra folketingets og fra regeringens side over for alle grupper i befolkningen. Hvis jeg skulle fremsætte et dagsordensforslag — nu gør jeg det altså ikke, det kan jeg berolige formanden og alle med — men hvis jeg skulle fremsætte et dagsordensforslag i dag på indkomstpolitikens område — og det mener jeg der ville være god mening i at gøre — så ville jeg mene, man skulle sige, at folketinget tager det økonomiske råds formandskabs udtalelse om rammerne for stigningen af de samlede pengeindkomster i de kommende år til efterretning, og at folketinget tilkendegiver over for alle befolkningsgrupper, at der, såfremt denne ramme overskrides, omgående vil blive taget skridt til at få neutraliseret de overskydende indkomststigninger såvel hos de selvstændige erhvervsdrivende som hos de forskellige lønmodtagergrupper.

Jeg stillede et spørgsmål til statsministeren herom i går, og jeg stillede også spørgsmål herom til de øvrige ordførere. Hr. Poul Hartling spurgte i sit indlæg: vil regeringen tage konsekvensen, hvis man ikke ude omkring i de forskellige befolk-

ningsgrupper lytter til de råd, som de tre vismænd har givet os, og som regeringen har fulgt op i sine udtalelser i disse dage og i et brev til organisationserne? Det er naturligvis berettiget at stille det spørgsmål, men det er lige så vigtigt og lige så berettiget at stille hr. Poul Hartling spørgsmålet: vil hr. Poul Hartling og venstre tage konsekvensen? For alle ved jo, at regeringen er en mindretalsregering, og at den alene ingenting kan udrette, og derfor har advarsler fra folketingets side ikke ret megen betydning, hvis der ikke står et stort folketingsflertal bagved. Det kan hr. Poul Hartling bidrage til, så jeg spørger: vil hr. Poul Hartling også klart give til kende, at venstre vil være med til at gribe ind, hvis man ikke lytter til de råd, der er givet på indkomstpolitikens område? Kan vi gøre det i fællesskab?

Det samme spørgsmål stiller jeg til de øvrige ordførere, men jeg vil naturligvis i ganske særlig grad høre statsministerens betragtninger herom. Er det således, at den højtærede statsminister vil være enig i de betragtninger, der er nedlagt i det udkast til en dagsorden, som jeg har formuleret? Statsministeren skal oven i købet få chancen for at se udkastet, når jeg går ned fra talerstolen, så statsministeren kan udtale sig på — om jeg så må sige — det ordformulerede grundlag, som hermed er givet. Men jeg vil meget nødig have, at den debat, der finder sted i disse to dage, ender med, at der ikke kommer en klar tilkendegivelse på dette vigtige område; det trænger vi til. Man trænger til det fra erhvervsorganisationernes side, således at de ved, at de ikke får noget ud af at gå ud over de rammer, der er givet af vismændene. Hvis man ikke er helt klar over, at der er et stort flertal i folketinget, som mener det, så er jeg bange for, at det går galt, og at der er fare på færde. Det er derfor, jeg efterlyser statsministerens og ordførernes bemærkninger til dette vigtige punkt. Det skulle vi i hvert fald gerne have ud af debatten i går og i dag, at vi fik disse ting klaret i forhold til organisationerne og de forskellige pressionsgrupper ude i befolkningen.

Udenrigsministeren (*Per Hækkerup*): Hr. Aksel Larsen spurgte mig, om et referat i